

НІМЕЦЬКІ КІНОШНИКИ НА ЗАРІЧНЕНЩИНІ ЗНІМАЛИ ДОКУМЕНТАЛЬНИЙ ФІЛЬМ ◆ ЦІКАВО

На дніях у районі працювали кінодокументалісти із Німеччини. Вікторія Гуртова та Роберт Фойхтель отримали від літературної фундації ROBERT – BOSCH-STIFTUNG одноразову грантову допомогу для знімання фільму про традицію голосіння в Україні і приїхали, щоб зняти попередній ролик майбутнього фільму. Для цього мали зустрічі у Києві із етнографами – фольклористами, отримали від них консультації та поради. Українські народні голосіння – особливий жанр у системі уснопоетичної народної традиції. Через специфіку побутування і труднощі фіксації, голосіння значно рідше, порівняно з іншими жанрами, потрапляли в колекції записувачів та в архівні фонди. Й збереглися далеко не в кожному регіоні. Одним із таких є Полісся. Тож, далі шлях Вікторії та Роберта проліг на Зарічненщину. Тут вони провели кілька годинні зйомки у Морочному, а також записали свідчення про давню, вже дещо призабуту традицію голосіння від берегині усної народної творчості, Заслуженого працівника культури України Данії Чекун. Зі слів Вікторії, у Німеччині зацікавлені у висвітленні етнографічних, фольклорних звичаїв різних народів світу. Не винятком є і голосіння, котре збереглось лише в Україні, тож, вони з Робертом сподіваються, що відзнятий ними промоутерський ролик, знайде своїх прихильників у різних телекомпаніях, і вони отримають можливість

зробити повноцінний дев'яностохвилинний фільм. Щодо фундації, яка надала першу грошову допомогу, то вона спеціалізується на заохоченні теле- та радіо- журналістів, репортерів, літераторів у пошуках цікавих тем для висвітлення у засобах масової інформації та книгах. Це є ніби поштовхом для творчих людей весь час бути у пошуку, чим і вирішили скористатись Вікторія та Роберт. За фахом Вікторія редактор на телебаченні, Роберт - аудіо-інженер, музикант та репортер, пише статті для різних видань про аудіотехніку. Обоє були дуже захоплені щирістю спілкування, яке так притамане жителям Зарічненщини. Для Вікторії це вже не перша поїздка на Полісся. П'ять років тому вона бувала у наших селах. Тоді кінофахівець

намагалась здійснити свій омріяній задум і відзняти короткометражний художній фільм, за мотивами одного із оповідань української письменниці Mariї Matios. Але для цього їй потрібно було ще виграти грант. На жаль, здійснити тоді задум не вдалося, грант полишився у мріях. На цей раз Вікторія та Роберт розраховують перемогти, адже у Німеччині фольклорна спадщина втратила свою цінність, а про голосіння взагалі нічого не відомо. Після Зарічненщини шлях німецьких кінодокументалістів проліг до віддалених карпатських сіл. Як стверджують київські етнографи, лише на Поліссі та в Карпатах ще можна нині почути справжнє голосіння за померлою людиною.

Павло Дубінець